La crida d'Artur Mas per assolir l'estat propi.

Opinió | 07-09-2013 | 10:40

Tinc la impressió que el president Artur Mas se sent força sol capitanejant la nau del país: li falta el gruix de gent de confiança que, sense ser polítics ni ocupar càrrecs públics, lluiti al seu costat davant el repte d?un procés que ha de ser trencador en algun moment. Perquè si no és així, no s'esdevindrà. A Mas no li fan por les amenaces dels lobbys de poder. La seva por és d'aquesta soledat de la qual parlo. Per això reclama gent amb solidesa, ferma, valenta, de pedra picada, que l'ajudi, no pas per tenir majories polítiques sinó per assolir l'estat propi: el que potser no va saber explicar prou bé en la campanya de les eleccions passades i el que catalans i catalanes no vam acabar d'entendre, perquè ?la majoria excepcional? a la qual es referia ja era aquesta mateixa crida. Però no ho va saber explicar prou bé, ni el poble ho va copsar adequadament perquè ho va confondre amb messianisme i ànsia de majories polítiques i de poder personal. I no era això, no era això. Heus-ne aquí la prova en la seva crida a la solidaritat del tot el poble català, si realment es vol assolir un nou estatus polític.

Mas en té uns quants com ell al seu voltant, gent que sap què els demana i que ho compleixen a la perfecció, malgrat tots els problemes, l'ofec econòmic al que es veu sotmesa la Generalitat i el joc brut que des de fora i des de dins ataca la columna vertebral del procés cap a l'estat propi. Però amb aquests pocs no n'hi ha prou: se'n necessiten al carrer, a les empreses, a cada poble del país, en cada associació, club, cooperativa o Ajuntament. Un exèrcit de gent sense pèls a la llengua i que digui les coses pel seu nom; que sigui capaç d'identificar, retratar i desemmascarar cada botifler amagat a llocs estratègics, treure'ls la careta i posar-los en evidència. Gent forta mentalment i psíquica, ben preparada per aturar aquest poder paral?lel que vol rebentar el procés. Els lobbys que són allò que els PP i C's en diuen ?la Cataluña silenciosa?... A això es refereixen i no pas a la poca gent que no va a votar a les eleccions al Parlament de Catalunya. No n'existeix cap Catalunya silenciosa entre la gent del carrer: existeix en uns quants despatxos del Passeig de Gràcia-Plaça de Catalunya-Diagonal i rodalia, i està disposada a destruir tot l'esforç de la majoria d'aquest poble per continuar el seu procés de sangonera dels darrers 300 anys. Són gent amb influència, amos d'empreses que tenen els seus lligams a Espanya, interessos ocults i, sovint, poc clars. Que no volen de cap de les maneres acceptar que en poc temps el "mòmio" se'ls acabarà pertot, perquè hi haurà més oportunitats i opcions per tots i cadascun dels ciutadans de Catalunya.

La proposta de ?llarg termini? de Mas ha estat calculada des del seu entorn més personal. I més que aigualir el procés sembla una demanda d?ajut a la societat més bàsica i a tots aquells que

volem viure en un país en llibertat sense cap esclavitut. Una demanda de reacció; provocar una punxada amb una daga per tal que la Via Catalana sigui més que un èxit, un referent on s'hi reflecteixi tot el poble de Catalunya. El president de la Generalitat necessita desarticular els acomodats que viuen molt, molt bé de fer negocis amb Espanya, mentre Catalunya (que sembla no ser el seu país) pateix la pitjor crisi dels darrers cent anys, i els catalans estem sota mínims. Són els lobbys, la ?Catalunya silenciosa? que integra personatges com els Lara, els Godó i altres empresaris de la mateixa corda, recolzats i custodiats pels Navarro, els Camacho, els Rivera i els Llanos de Luna, que esgrimeixen les bondats d'una unió que no és tal, sinó que és la maldat de la ?dependència? que els permetrà seguir munyint la mamella 300 anys més si cal, i els subsidiats de l'estat espanyol poder seguir sent subsidiats gràcies a aquests molts mils de milions d'euros que es generen a Catalunya amb la iniciativa empresarial de la petita i mitjana empresa, i amb l'esforç personal de la gent. El que ens queda acabat l'espoli de cada any, són quatre engrunes que ens freguen per la cara, i ens les donen tot picant dos copets a la galta, com els bons ?padrinos? que són. Les darreres engrunes, els 50 milions d'euros per enllaçar el Port de Barcelona i les vies de comunicació amb Europa, després d'anys de fer passar la Generalitat amb cançons. 50 milions, i mentre, han radialitzat l'estat a base de milers de quilòmetres d'AVE, molts dels quals, deficitaris, i que van d'enlloc a enlloc...pagant els catalans, o el PIB que es genera a Catalunya. Com si els catalans fóssim idiotes.

Aquesta piula incendiària que Artur Mas ha fet esclatar des dels micròfons de Catalunya Ràdio en explicar-ho a Mònica Terribas, conductora del programa líder del país, on el president ha demanant ?legalitat per la consulta o esperar el 2016?, pot haver estat com una gerra d'aigua freda per la molta gent que confia en ell com a líder i com a declarat sobiranista, però realment aquesta maniobra política d'un ja expert encara que jove president, serveix per deixar al descobert tota una sèrie d'obstacles en forma d'individus que volen segar l'herba als peus del procés cap a l?estat propi, per tal que aquest no sigui guanyador ni arribi a cuallar en la seva recta final. Gent com com Nadal, Duran Lleida, Herrera o opinadors professionals que cobren per posar cada dia pals a les rodes del procés sobiranista, queden en evidència i ben retratats amb aquesta nova posició del president. No existeix més sortida que fer el referèndum, unes eleccions plebiscitàries o proclamar al Parlament de Catalunya una Declaració Unilateral d?Independència, i Mas ho sap. Per això llença un SOS per derrotar definitivament els poders fàctics, entre ells els mitjans de comunicació espanyols obertament beligerants, i també els de l'àmbit català que són els més perillosos com els del Grupo Godó, que apunyalen per l'esquena i l'amenacen subtilment de manera constant amb atacs puntuals i desestabilització informativa, la qual cosa també fan habitiualment el Grupo Zeta i més dissimuladament, però no per això menys agressiva, el diari ARA, mitjans els editorials dels quals queden ancorats en base a l'espanyolisme, potser en mesures distintes però no per això menys importants a l'hora d'erosionar i boicotejar el camí cap a la independència de Catalunya, i a qui lidera aquest camí.

El president català és conscient que l?augment de vots que preveuen les enquestes cap a ERC es produeix per la poca contundència que demostra el mateix Govern i, sobretot, per les declaracions de Duran Lleida que fa impossible la netedat del camí a seguir en el full de ruta marcat, i orquestra i confabula amb els lobbys de poder esmentats per derrotar el president, enemic polític a batre, al qual potser també considera enemic personal, qui ho sap. Esperar el 2016 és donar la victòria política a ERC, però, sobretot, és donar la victòria absoluta a tots els que cada dia el reblen com si fos un clau, la cabota del qual no vol entrar a la fusta. Per això les seves asseveracions són un advertiment al poble de Catalunya. Un advertiment molt seriós d'algú que sap què està passant i que lluita incansablement contra l'enemic de fora, i el que és pitjor, contra el de dins.

Autor: Santi Capellera i Rabassó/GN